

Quan la cultura esdevé eina social: límits i riscos de la instrumentalització artística

Publicat per [Interacció](#) [1] el 08/10/2010 - 16:53 | Última modificació: 14/03/2026 - 17:22

Un estudi de Mark Rimmer examina polítiques culturals locals orientades a reduir l'exclusió juvenil i mostra com els projectes musicals comunitaris poden veure's distorsionats quan se'ls assignen objectius socials externs.

Publicat a International Journal of Cultural Policy, aquest article analitza programes culturals locals dissenyats per combatre l'exclusió social juvenil mitjançant pràctiques artístiques. L'autor estudia iniciatives musicals comunitàries i planteja una qüestió central: què passa quan les arts es legitimen sobretot per la seva utilitat social.

Rimmer, professor a la University of East Anglia i antic investigador de la University of Leeds, inicia l'anàlisi definint el concepte de comunitats musicals locals. A continuació reconstrueix l'evolució recent de les polítiques culturals britàniques i dels models de finançament vinculats a aquests projectes. El context és el període del nou laborisme, etapa en què la inversió pública en arts es justificava sovint pels seus suposats beneficis socials, entre els quals la reducció de l'exclusió.

El nucli empíric del treball se centra en tres estudis de cas al nord d'Anglaterra amb joves d'entre onze i divuit anys en situacions de vulnerabilitat. L'anàlisi revela tensions significatives. Quan els projectes musicals s'orienten principalment a objectius socials definits per l'administració, poden perdre sentit per als participants i debilitar la seva capacitat d'atracció. El resultat és paradoxal. Les iniciatives corren el risc d'allunyar justament els col·lectius als quals volien arribar.

El text obre una reflexió rellevant per a la governança cultural contemporània. Les polítiques públiques que utilitzen la cultura com a instrument social necessiten equilibrar finalitats. Si l'objectiu social eclipsa la dimensió cultural, l'eficàcia participativa es redueix i el valor propi de la pràctica artística queda subordinat.

Idea central

L'ús instrumental de la cultura en polítiques juvenils pot debilitar la participació real si els projectes artístics deixen de respondre a les motivacions culturals dels participants.

Accés

Article acadèmic: *Instrumental Playing? Cultural Policy and Young People's Community Music Participation*, disponible en PDF

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: pensament cultural

Adjunt

[instrumental_playing.pdf](#) [2]

Mida

128.43 KB

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2010/cultura-instrumental>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/instrumental_playing.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/511>